

Links Ecologisch Forum (LEF)

Forum Gauche Ecologie (FGE)

Radicaal Groen Linkse Partijoverstijgende Beweging

Mouvement Radical Rouge et Vert, au-delà des Partis

Stakingsrecht herzien? Neen! Pak de oorzaken aan, niet de symptomen.

Geplaatst op dinsdag 21 mei 2013 |
 SHARE

Naar aanleiding van de situatie bij Swissport duiken weer voorstellen op om het stakingsrecht te herzien. Men moet echter niet de symptomen aanpakken, maar eerder de oorzaken. Het recht op staking is een fundamenteel en universeel syndicaal recht. Hieraan willen raken, betekent het bevorderen van een polarisering tussen werknemers en werkgevers en daar is niemand in de huidige economische omstandigheden mee gebaat.

De situatie bij Swissport was echter heel uitzonderlijk. Ten eerste ging het hier om een spontane staking van mensen die met zware fysieke problemen kampten bij de uitoefening van hun job en wiens signalen keer op keer in dovemansoren vielen bij de directie. Ten tweede heb ik het in mijn loopbaan als bestendig secretaris nog nooit meegemaakt dat ik na onderhandeling met een directie nog minder krijg dan ervoor. Dat is niet alleen spelen met de gezondheid van mensen in dit geval, maar het is op een onverantwoordelijke manier het vuur aan de lont steken. En dan heb je de situatie van 'wat baten kaars en bril als de uil niet ziene wil'.

Ik begrijp zeker de reactie van heel wat reizigers. Maar voer ook eens deze job van bagagist onder de huidige omstandigheden een dag uit en dan zullen misschien al heel wat meer mensen de emotionaliteit en de grondredenen begrijpen waaronder zo'n spontane staking uitbreekt. Ook is het zeer verwonderlijk dat bedrijven zoals Swissport, die een belangrijke schakel vormen in het openbaar transport, niet contractueel verplicht worden om een plan B te hebben dat een plotse terugval van personeel of technische systemen kan opvangen. In plaats van over een beperking op het stakingsrecht te spreken, zou men de discussie moeten voeren in het kader van de continuïteit van openbare dienstverlening onder alle mogelijke omstandigheden.

Is er dan geen discussie binnen de vakbond over de mate van verantwoordelijkheid t.o.v. de kwalijke effecten naar reizigers toe, de imagoschade voor Brussels Airport en dus ook een eventuele bedreiging voor de werkzekerheid? Uiteraard is die reflex daar en dit wordt ook permanent mee in het achterhoofd gehouden. Want er bestaat zoiets als verantwoordelijke vrijheid. Op een bepaald moment moet men het stakingswapen inzetten als het ultieme wapen nadat alle andere mogelijkheden tot overleg uitgeput zijn. Op het moment dat er ook maar een kans is op opening, roepen vakbonden op tot kalmte en wordt zo vlug mogelijk weer overgegaan tot bemiddeling. Dit is ook nu het geval geweest bij Swissport. Hoe moeilijk dit ook is want emoties kunnen hoog oplopen.

En laat ons ook eens terugkeren naar de grond van de zaak. We willen altijd alles goedkoper hebben, maar er zijn grenzen en die mogen niet ten koste gaan van mensen. Niet hier en ook niet elders in de wereld. Pak de oorzaken aan en niet de symptomen.

ACLBV - 17 mei 2013